

Stå ret

En journalist og en militærperson på scenen

Journalist: jeg står her sammen med Major Elbit, og Major Elbit, vi hører så meget om det danske forsvar og hvor skidt det står til. Hvad siger De til det?

Elbit: Det danske forsvar har det godt og er i fortræffelig stand

Journalist: Så De mener måske slet ikke at det er nødvendigt med de mange milliarder folkettinget har bevilliget?

Elbit: Jo da, i høj grad. Faktisk skulle jeg slet ikke være Major, blot løjtnant, men der var kun gradstegn til Major på lager, så jeg blev forfremmet

Journalist: Det lyder bekymrende, hvis der end ikke er råd til gradstegn længere

Elbit: ja, det er lidt skidt. Vi har slet ikke flere officerer under rang af Major. Majorer har vi til gengæld rigeligt af, der går jo kun én stjerne til en Major

Journalist: Hvad så med våbensituationen? Er den lige så slem?

Elbit: Både ja og nej. Det går væsentligt bedre på skrigebanen end tidligere

Journalist: Skrigebanen? Mener De ikke skydebanen?

Elbit: Næh, den er omdøbt til skrigebanen, efter at vi donerede alle vores geværer til krigen i Ukraine

Journalist: Har vi givet Ukraine alle vores geværer???

Elbit: Nej da, vi gav dem til russerne

Journalist: TIL RUSSERNE???

Elbit: ja ja, at give russerne vores gamle udtjente våben, var den største hjælp Ukraine endnu har fået. Russerne har ikke en chance

Journalist: Jeg er målløs, hvordan lærer I så rekrutterne at skyde?

Elbit: Det er her skrigebanen kommer ind. Først går vi en hyggelig tur i skoven, selvfølgelig med fuld udrustning, det betyder at vi har madpakke med, og så finder hver rekrut sig en geværlignende kæp, som de tager med hjem til kasernen. Vi passer på naturen, så det er forbudt at knække af træerne, man må kun bruge det der ligger på jorden. Hjemme på kasernen får rekrutterne ordre på at pudse grenen. De kan eventuelt hjælpe hinanden, hvis de har lyst til det. Nogle rekrutter har jo større grene end andre, og så er det godt med en hjælpende hånd. Den slags er vigtigt for kammeratskabet.

Journalist: Jeg savner ord!

Elbit: På skrigebanen bruger rekrutterne deres grene til at simulere geværer og skyder på skydeskiven. Dem har vi heldigvis mange af, de er endnu ikke blevet ramt, så de kan genbruges. For at gøre det så realistisk som muligt, råber rekrutterne BANG! hver gang de skyder. Deraf navnet Skrigebanen

Journalist: og hvordan ved man så om de overhovedet rammer noget?

Elbit: Det fortæller de da selv, vi har tillid til vores rekrutter. Hvis de siger at de har ramt plet, så stoler vi på det. Det dejligt at se hvor meget bedre forsvaret er blevet i forholdet til min tid som rekrut. Jeg ramte aldrig noget som helst, det er derfor at jeg blev officer

Journalist: Jeg er rystet. Hvad med forholdende på kasernerne, det skulle heller ikke være ret gode, siges der?

Elbit: Indrømmet, det står ikke for godt til, men heldigvis har vi også fundet en løsning på det. Se, når vi er færdige på skrigebanen, så bruger vi kæppene til at bygge shelters med. Vi kalder det Shelters, det lyder bedre end træskur

Journalist: Jeg er glad for at jeg trak frinummer! Er det lignende forhold i hele forsvaret?

Elbit: Stort set ja. De har det dog værste i flåden. Man skal virkelig råbe højt når der holdes skydeøvelser og kanonerne affyres, for slet ikke at tale om de matroser der bliver udtaget til torpedotjeneste!

Journalist: jeg har hørt tilstrækkeligt, tilbage til studiet

Søren Elsner Knudsen, 2024